

Σωτήρης Λάτσης
Δημοτικός Σύμβουλος
Δήμου Βορ. Κυνουρίας

ΣΧΕΔΙΟ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ
Υπόμνημα προβληματισμών στο ετήσιο Συνέδριο της ΚΕΔΚΕ

Κύριε Πρόεδρε - Αγαπητοί Συνάδελφοι

Κρίσιμο Συνέδριο σε κρίσιμες μέρες όχι μόνο για την αυτοδιοίκηση αλλά για ολόκληρη τη χώρα και το λαό μας.

Διαβάσαμε και ακούσαμε πολλά τις τελευταίες μέρες για την προτεινόμενη νομοθετική αλλαγή που αυτή την φορά πήρε το όνομα {ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ}. Εκείνο όμως που μας καίει όλους και ιδιαίτερα τους Καποδιστριακούς Δήμους είναι εάν αυτή η πρόταση είναι ολοκληρωμένη και υλοποιήσιμη ή είναι ένα ακόμα πείραμα που θα σπρώξει την Ελληνική Επαρχία στο μαρασμό και την ερήμωση; Γιατί αλήθεια αγαπητοί συνάδελφοι, μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΚΕΔΚΕ, ο Υπουργός μπορεί να προτείνει αυτά που αυτός θεωρεί ως πολιτικά και θεσμικά αναγκαία, όμως εσείς έχετε υποχρέωση απέναντι σε όλους μας να κάνετε πρώτα τον ουσιαστικό απολογισμό των 11 χρόνων από την εφαρμογή του ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ. Και βέβαια αυτό δεν αφορά μόνο την δράση των μεγάλων αστικών Δήμων που απαρτίζουν το σύνολο σχεδόν του Δ.Σ. της ΚΕΔΚΕ (27 στα 29 μέλη) αλλά τους μικρούς και μεγάλους Καποδιστριακούς Δήμους της Χώρας.

Συμμετέχω ενεργά 11 χρόνια τώρα σε ένα από τους μεγαλύτερους σε έκταση και Δημοτικά Διαμερίσματα Καποδιστριακό Δήμο: τον Δήμο Βόρειας Κυνουρίας με έκταση 585.000 στρέμματα, με 26 Δ.Δ. και με 45 οικισμούς. Χρόνια τώρα καταθέτουμε στους αρμόδιους κρατικούς φορείς αλλά και στο Δ.Σ. και τα συνέδρια της ΚΕΔΚΕ τις αγωνίες μας, τα προβλήματά μας και τεκμηριωμένες προτάσεις και αναφορές για αυτά που αντιμετωπίζουμε καθημερινά ιδιαίτερα οι 20-25 μεγάλοι Καποδιστριακοί Δήμοι.

Δυστυχώς αγαπητοί συνάδελφοι τις περισσότερες φορές τα λέγαμε {σε ότα μη ακουώντων}. Και δεν μιλάμε για συνηθισμένα προβλήματα αλλά για ιδιομορφίες και μεγάλες δυσκολίες που είχαν σημείο αναφοράς την τεράστια έκταση και τα πολλά και απομακρυσμένα Δ.Δ.. Μιλάμε για τις ανάγκες συντήρησης ενός τεράστιου δημοτικού, αγροτικού και δασικού δικτύου, για τα δεκάδες παλιά δίκτυα ύδρευσης, για τις τεράστιες δυσκολίες στην συγκομιδή και στην αποκομιδή των στερεών και υγρών αποβλήτων, για τις ανάγκες της δασοπροστασίας και για την συμμετοχή σε κατασβέσεις πυρκαγιών, για την διοικητική και κοινωνική εξυπηρέτηση των δημοτών, για την καθαριότητα των κοινόχρηστων χώρων σε κάθε Δ.Δ. ξεχωριστά, αλλά και για τα άλλα που έχουν να κάνουν με την ωρίμανση και εκτέλεση έργων από Εθνικά ή Ευρωπαϊκά προγράμματα με δεδομένη την δαιδαλώδη γραφειοκρατία των κρατικών υπηρεσιών και της πολυνομίας, με δεδομένες τις καθοριστικές αδυναμίες του ΑΣΕΠ (3-4 χρόνια για πρόσληψη μόνιμου προσωπικού), τις χρηματοδοτήσεις από τους ΚΑΠ που εξομοιώνουν τους μεγάλους Καποδιστριακούς Δήμους με τους αστικούς κλπ. κλπ. κλπ.

Δηλαδή με λίγα αλλά ξεκάθαρα λόγια δεν μπορούμε να μιλήσουμε για ανάπτυξη ή για βελτίωση της καθημερινότητας των δημοτών αλλά για μια αγωνιώδη προσπάθεια να καλύψουμε τις καθημερινές πιεστικές ανάγκες και μόνο.

Θα μπορούσα να καταθέσω δεκάδες σελίδες με αναλυτικά στοιχεία από αυτή την 11χρονη εμπειρία του ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ αλλά φοβάμαι ότι οι αποφάσεις έχουν ληφθεί και ο από μηδενική βάση διάλογος είναι προσχηματικός.

Όμως για μια ακόμα φορά αγαπητοί συνάδελφοι - μέλη του Δ.Σ. της ΚΕΔΚΕ θα σας εγκαλέσω γιατί και εσείς αδιαφορήσατε για αυτήν την ιδιαιτερότητα των μεγάλων Δήμων της Επαρχίας, δεν μπήκατε στο κόπο να καταγράψετε πραγματικά τις αξεπέραστες δυσκολίες των 11 χρόνων και ταυτόχρονα να προχωρήσετε και να διεκδικήσετε συγκεκριμένες λύσεις.

Και σήμερα που η Κυβέρνηση φέρνει καινούργιο σχέδιο για την Τ.Α., οι δικές σας προτάσεις (εκτός από τις οικονομικές διεκδικήσεις) είναι πιο γενικόλογες από αυτές της Κυβέρνησης. Μιλάτε αόριστα για άλλη αυτοδιοίκηση και αναφέρεστε περισσότερο στο περιτύλιγμα και όχι στην συνολική εμπειρία των 11 χρόνων του ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ. Ή δεν είναι έτσι;

Πως θα αναλάβουμε (εάν εν τέλει νομοθετηθεί άμεσα) ζωτικούς τομείς όπως η Παιδεία, η Υγεία, ο Αγροτικός Τομέας, το περιβάλλον, οι μεταφορές και όλα τα άλλα;; Μήπως όπως την ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ και τις άλλες δομές που αποκέντρωσε η Πολιτεία; Δηλαδή θα βαδίσουμε ξυπόλητοι στα αγκάθια για να το κάνουμε περισσότερο κατανοητό για να καταγράψουμε σε λίγα χρόνια την αποτυχία του θεσμού;

Η ύπαιθρος δυστυχώς σταθερά χρόνο με το χρόνο νεκρώνει και δεν μιλάω για τα ορεινά χωριά, μιλάω για τα χωριά των 1.000 ή των 2.000 κατοίκων που το 1990 είχαν 180 παιδιά στο Δημοτικό και τώρα έχουν 50 (π.χ. Άγ. Ανδρέας Αρκαδίας).

Έτσι όχι μόνο εκφράζω την αντίθεσή μου σ' αυτήν την τόσο βιαστική νομοθετική αλλαγή αλλά ζητάω (και είσαστε υποχρεωμένοι) να δώσετε τεκμηριωμένες απαντήσεις αφού πρώτα καταγράψετε τα δεδομένα του ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ από όλη την Ελληνική ύπαιθρο.

Κλείνοντας θα καταθέσω την προσωπική μου αγωνία με ένα σημαντικό ερώτημα : Κάποιοι άνθρωποι με όραμα και μεράκι στις λίγες Κοινότητες που εναπόμειναν στην χώρα άρπαξαν την ευκαιρία που τους δόθηκε το 1988 - έχοντας δικό τους νοικοκυριό - και έκαναν θαύματα και τους ξέρετε καλά: η Ανάβρα και η Μακρυνίτσα στην Μαγνησία, οι Καρυές στην Λακωνία, το Νυμφαίο στην Φλώρινα, το Πάπιγκο στα Ιωάννινα, ο Πάνορμος στην Τήνο και αρκετές άλλες. Κόντρα στην γενικότερη μιζέρια ευτύχησαν να κάνουν το μεράκι τους έργο και τον τόπο τους ξεχωριστό. Τι θα τους πείτε τώρα : **ότι για το καλό τους θα ενωθούν με άλλα 30 -40 ή 50 χωριά;;**

Με αγωνία για το μέλλον
Σωτήρης Λάτσης
Δημοτικός Σύμβουλος Δήμου Βόρειας Κυνουρίας